

О. В. Ламонова

Польовий Геннадій Петрович

ПОЛЬОВИЙ Геннадій Петрович (03. 06. 1927, Одеса — 04. 05. 2017, Київ) — живописець і графік. Брат [В. Польового](#), чоловік [Г. Гаркавенко](#). Член СХ СРСР (1963), НСХУ (1965). Закінчив Київський художній інститут (1960; викладачі [В. Касіян](#), [О. Пащенко](#), [І. Плещинський](#), [Л. Чичкан](#)). Працював у станковій графіці; як живописець — автор переважно пейзажів і тематичних картин. Звертаючись до чистих джерел природи й реалістичного відтворення її неординарних проявів, митець зосереджувався на поетично-філософському осмисленні пейзажу, прагнув створити його синтетичний образ із довершеним символічним звучанням. Разом із братом 1950 заарештований за звинуваченням у створенні молодіжної антирадянської організації; відбував покарання на лісоповалі в «Усольлагу» (м. Солікамськ, нині Пермський край, РФ). Реабілітований 1954. Учасник обласних (від 1972), всеукраїнських (від 1958), всесоюзних (від 1962) та зарубіжних (від 1963) мистецьких виставок. Персональні (понад 20) — у Києві (1975, 1989, 1991, 1997, 1999, 2003 — 2-і експозиції). Автор низки публікацій про творчість художників та композиторів. Деякі роботи зберігаються в Національному художньому музеї України, Національному музеї Т. Шевченка, фондах відділу образотворчих мистецтв Національної бібліотеки України імені В. Вернадського (усі — Київ), Національному музеї у Львові, Музеї історії Києва, Харківському й Донецькому художніх музеях, Феодосівській картинній галереї (АР Крим), Корсунь-Шевченківському історико-культурному заповіднику (Черкаська обл.) та ін. художніх та краєзнавчих музеях.

Фотоілюстрації

Основні твори

серії — «Україно моя» (1960), кольорових ліногравюр «Шевченківські місця на Україні» (1963) і «Шевченківськими місцями Полтавщини» (1964), «Аджимушкайські катакомби» (1977—86), «Це земля наша, бережіть її!» (1982), «Самоцвітні Карпати» (1984—90), «Пам'яті героїчної оборони Києва» (1985—88), «Чарівна Україна. Село Слобідка» (1990—97), «Стежка до лісу» (1993—99), «Обличчям до сонця» (1993—2002), «Верба України» (1995—98), «Вечірні вогні Києва» (2000—02), «Зупинися в мовчанні» (2001), декоративних композицій-колажів (2002—08); цикли — «Кара-Даг» (1966—99), «Джерела» (1988—89), «Соняшники України» (1988—2000), «Планета Земля» (1994—89), «Золоті тарелі» (1994—2002), «Любіть Україну» (1995—2001).

Основні праці

Салют на честь майстра. Художник про художника [про Г. Малакова] // Україна. Наука і культура. 1998. № 30; Наздогнати веселку. Спогади про художників // Там само. 2002. № 31; Спогади про композитора Ю. Щуровського // Откровение. К., 2002; Слово про великого майстра. Про художника В. С. Куткіна // Урядовий кур'єр. 2003, 11 верес.; Дух великої любові: До 90-річчя з дня народження П. Драченка. Портрет майстра // Образотворче мист-во. 2003. № 4.

Рекомендована література

1. Геннадій Польовий: Каталог персональної виставки. К., 1975;
2. Геннадій Польовий. Акварель. Естамп. Рисунок: Каталог виставки творів. К., 1988;
3. Геннадій Польовий. Живопис. Графіка: Каталог виставки творів. К., 1997;
4. Геннадію Польовому — 70 // Образотворче мист-во. 1997. № 3—4;
5. Альта Л. «Мої пейзажі звучать у мені музикою» // Україна. Європа. Світ. 1997, 9 серп.;
6. Власенко І. Сонячна Україна Геннадія Польового // Хрещатик. 1997, 21 черв.;
7. Ламонова О. Сонячний герб Г. Польового // День. 1999, 4 серп.;
8. Г. Польовий: Каталог персон. виставки. К., 2003;
9. Польовий Геннадій Петрович. Обличчям до сонця: Альбом. К., 2008;
10. Ніколаєва Н. Геннадій Польовий — співець сонця // Образотворче мист-тво. 2016. № 3.

Бібліографічний опис:

Польовий Геннадій Петрович / О. В. Ламонова// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-884460>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).